

§ 7. 1. Zatrzymane znaki pieniężne nie wymienione przez Centralę Narodowego Banku Polskiego podlegają komisijnemu zniszczeniu.

2. Centrala Narodowego Banku Polskiego obowiązana jest zawiadomić właściwe oddziały banków lub bezpośrednio posiadaczy przedstawionych do wymiany znaków pieniężnych o decyzji odmowy wymiany wraz z podaniem jej uzasadnienia.

§ 8. Jeżeli ze względu na stan przedstawionych do wymiany znaków pieniężnych niezbędne jest przeprowadzenie ekspertyzy w celu ustalenia ich autentyczności lub wartości, Centrala Narodowego Banku Polskiego pobiera opłatę za tę czynność w wysokości 10% wartości

nominalnej wymienionych znaków pieniężnych od osób przedstawiających je do wymiany. W uzasadnionych wypadkach Centrala Narodowego Banku Polskiego może odstąpić od pobierania tych opłat.

§ 9. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 28 stycznia 1983 r. w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 5, poz. 36).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

255

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 1989 r.

w sprawie zatrzymywania fałszywych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie przedstawienia w kasie banku lub innego podmiotu gospodarczego znaku pieniężnego (banknotu lub monety) sfalszowanego lub budzącego wątpliwości co do autentyczności, osoba działająca z ramienia banku lub innego podmiotu gospodarczego obowiązana jest taki znak pieniężny zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić protokół w 3 egzemplarzach.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki zatrzymującej znak pieniężny, liczbę porządkową protokołu i datę jego sporządzenia,
- 2) nazwę i adres jednostki przedstawiającej znak pieniężny, z zaznaczeniem nazwiska, imienia, adresu i charakteru służbowego pracownika działającego w imieniu tej jednostki, a w razie gdy zatrzymany znak pieniężny przedstawiła osoba fizyczna we własnym imieniu — jej nazwisko, imię i adres,
- 3) wartość nominalną i datę emisji zatrzymanego znaku pieniężnego, a ponadto serię i numery — jeżeli zatrzymanym znakiem pieniężnym jest banknot,
- 4) podpis osoby zatrzymującej znak pieniężny oraz podpis i numer dowodu osobistego lub dokumentu równorzędnego osoby, która znak ten przedstawiła.

Numerację protokołów rozpoczyna się w każdym roku od liczby 1.

§ 2. W razie ujawnienia przez kasę banku lub innego podmiotu gospodarczego znaku pieniężnego sfalszowanego lub budzącego wątpliwości co do autentyczności i w razie niemożności ustalenia, przez kogo znak został wpłacony, osoba działająca z ramienia tej jednostki obowiązana jest znak zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić

protokół w 2 egzemplarzach. Protokół powinien odpowiadać warunkom określonym w § 1 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz zawierać podpis osoby sporządzającej.

§ 3. Zatrzymany znak pieniężny jednostka zatrzymująca przesyła niezwłocznie wraz z oryginałem protokołu właściwej terytorialnie jednostce Milicji Obywatelskiej. Drugi egzemplarz protokołu otrzymuje jako pokwitowanie osoba, która przedstawiła zatrzymany znak pieniężny, a trzeci egzemplarz pozostaje w aktach jednostki, która sporządziła protokół. W wypadku przewidzianym w § 2 jeden egzemplarz protokołu wraz z zakwestionowanym znakiem pieniężnym przesyła się Milicji Obywatelskiej, a drugi egzemplarz pozostaje w aktach jednostki, która sporządziła protokół.

§ 4. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że zatrzymany znak pieniężny został sfalszowany przez osobę przedstawiającą znak lub jeżeli nasuwa się przypuszczenie, że osoba ta rozmyślnie puszcza w obieg sfalszowane znaki pieniężne, to jednostka, która zatrzymała znak pieniężny, obowiązana jest niezwłocznie wezwać organy Milicji Obywatelskiej.

§ 5. 1. Zatrzymane znaki pieniężne organy Milicji Obywatelskiej przesyłają do Centrali Narodowego Banku Polskiego w celu dokonania ekspertyzy.

2. Do wykonania ekspertyz zatrzymanych znaków pieniężnych, sporządzania opisów autentycznych i fałszywych znaków pieniężnych, wydawania opinii w powyższych sprawach i dostarczania ich właściwym organom powołana jest Centrala Narodowego Banku Polskiego.

3. Centrala Narodowego Banku Polskiego uprawniona jest do kasowania fałszywych znaków pieniężnych poprzez ostemplowanie obu stron banknotu stemplem „falszyfikat” bądź „sfalszowany”.

§ 6. 1. Centrala Narodowego Banku Polskiego dokonuje ekspertyz nadsyłanych jej przez organy Milicji Obywatelskiej znaków pieniężnych i w razie stwierdzenia fałszerstwa przesyła orzeczenie właściwej jednostce Milicji Obywatelskiej oraz Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej.

2. Sfałszowane znaki pieniężne Centrala Narodowego Banku Polskiego zatrzymuje w depozycie, który może być wydany jedynie na pisemne żądanie sądu, organów prokuratury i Milicji Obywatelskiej.

3. W razie stwierdzenia, że nadesłany znak pieniężny jest autentyczny, a został zakwestionowany z powodu uszkodzenia lub usterek graficznych, Narodowy Bank Polski postępuje zgodnie z przepisami zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 sierpnia 1989 r., w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 254).

§ 7. 1. W razie stwierdzenia nowego typu fałszyfikatu znaków pieniężnych, Centrala Narodowego Banku Polskiego niezwłocznie powiadamia o tym Komendę Główną Milicji Obywatelskiej, podając charakterystyczne cechy danego typu fałszyfikatu.

2. Centrala Narodowego Banku Polskiego sporządza dokładny opis słowno-graficzny nowego typu fałszyfikatu do użytku banków oraz Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej.

3. Centrala Narodowego Banku Polskiego może nie sporządzać opisu słowno-graficznego, jeżeli nowy typ fałszyfikatu jest nieudolnie wykonany i łatwy do rozpoznania.

§ 8. Centrala Narodowego Banku Polskiego przechowuje znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe przekazane przez sądy, organy prokuratury, Milicję Obywatelską lub inne jednostki organizacyjne do czasu otrzymania odpisu sentencji prawomocnego wyroku. Po otrzymaniu odpisu sentencji prawomocnego wyroku Centrala Narodowego Banku Polskiego postępuje ze znakami pieniężnymi i innymi dowodami rzeczowymi zgodnie z sentencją wyroku. Sfałszowane znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe podlegające likwidacji powinny być niszczone komisyjnie, ze współudziałem przedstawiciela Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej.

§ 9. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 28 stycznia 1983 r. w sprawie zatrzymywania fałszywych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 5, poz. 37).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

256

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

z dnia 8 września 1989 r.

w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości (Dz. U. Nr 11, poz. 82 i z 1979 r. Nr 2, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za czynności organów administracji probierczej pobiera się opłaty określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Opłaty za czynności probiercze i gemmologiczne pobiera się z góry, z wyjątkiem opłat określonych w § 18

załącznika, które pobiera się najpóźniej przy odbiorze wyrobu.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 5 stycznia 1989 r. w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej (Monitor Polski Nr 1, poz. 5).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości:
J. Maciejewicz

Załącznik do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 8 września 1989 r. (poz. 256)

OPLATY ZA CZYNNOŚCI ORGANÓW ADMINISTRACJI PROBIERCZEJ

§ 1. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali szlachetnych oraz materiałów dentystycznych z tych metali pobiera się następujące opłaty za każdy gram zdanego przedmiotu:

1) platynowego albo palladowego	zł 300,—
2) złotego	zł 220,—
3) srebrnego	zł 40,—
4) srebrno-palladowego	zł 40,—